

Pełna tabela loterji na str. 5-ej

OPLATA POCZTOWA DLA CONA RYCZAŁTEM

Dzisiejszy numer zawiera 6 stron

OSTATNIE WIADOMOŚCI*Biblioteka Narodowa
Rozmowa z połączonymi
Rudolfem i Józefem*

GAZETA PORANNA DLA WSZYSTKICH

Nr. 325

Trzęsienie ziemi w Niemczech i Holandii

wywołało wielkie przerażenie mimo drobnych tylko szkód

BERLIN (PAT). — Niemal całą Westfalię i Nadrenię nawiedziły ubiegłą nocą niezwykle silne wstrząsy podziemne. Wyszczy mieszkańcy zostali oślepieni ze smu. W domach szereg przedmiotów poprzewracało się. Wstrząs ten trwał 20 do 30 sekund, wywołując ogromną panikę.

Stacja seismograficzna pod Frankfurtem nad Menem zanotowała najdalej wstrząsy o godz. 0,37 — 38. Po czterech minutach instrumenty powróciły do stanu równowagi. Wstrząsy szły od zachodu na wschód, towarzyszyły im huk podziemny.

Do godziny pierwszej rano nad deszczem wiadomości o większych szkodach, jedynie w Dusseldorfie, gdzie w kilku miejscach przerwane zostały rury gazowe.

Tak silnych wstrząsów nie pamięta tam od wielu dziesiątków lat.

AMSTERDAAL (ATE). — W Amsterdamie dało się odczuć w niedzielę trzęsienie ziemi. Po pię-

nocy z niedzieli na poniedziałek wstrząsy podziemne powtarzały się. W Den Dunge zarysowały się mury kościoła.

W Den Bosch rozeszła się wśród ludności pogłoska, iż po wodach wstrząsów podziemnych był wybuch składy amunicji w

Hamburgu. Wiadomość ta jednak okazała się nieprawdziwa.

W Amsterdamie, Hadze, i Utrechtie dostrzeżono również kolejne wstrząsy podziemne. Według dotychczasowych wiadomości trzęsienie ziemi nie wyrządziło nigdzie większych szkód.

Zamach na premiera Francji

był dziełem separatystów bretońskich

Jak już donosiłyśmy wczoraj w części nakładu, separatycy bretońscy przygotowali zamach kolejowy na odcinku, którym miał przejechać pociąg wizyty premiera Herriota na uroczystości do Nantes.

Zamach na pociąg premiera Herriota odbył się w następujących okolicznościach:

Około godz. 8 rano strażnik linii kolejowej Nantes został obudzony odgłosem eksplozji. Po pierwszej eksplozji w kilka minut nastąpił drugi wybuch. Strażnik natychmiast udał się na tor kolejowy i stwierdził, że szyny, po których miał przejechać pociąg pospieszny do Nantes, wiozący premiera Herriota i inne oficjalne osoby, zostały na przestrzeni kilkunastu metrów wysadzone przy pomocy materiału wybuchowego.

Strażnik polemował natychmiast naczelnika stacji, który ze swojej strony polegał zatrzymać pociąg. Tylko dzisiaj zmarła strażnika premier Herriot uniknął katastrofy.

Predstawiciel jednej z agencji telegraficznych otrzymał oświadczenie premiera Herriota, oznaczone natychmiast po odkryciu zamachu.

Według premiera, sprawcami są separatycy bretońscy, którzy swoją zbrodnią usiłują zamaskować burzliwe zamachami i demonstracjami.

Premier przypominał krótko sprawę niemieckiego nacjonalisty Koerbera, agitatora hitlerowskiego we Francji, zamieszanego w zamachu separatystów bretońskich w Rennes. Ponieważ żadnych dowodów przeciwko Koerberowi w przedmiocie zasilenia pieśniem ruchu separatystycznego nie zdolano zgromadzić, zadzwolono się wydaleniem go z Francji.

"Journal" donosi, iż niezwłocznie

Witos i ks. Panas zostali побici na wiecu ludowym w Wilanowie

Wczoraj w Wilanowie odbyła się uroczystość poświęcenia sztandaru Stronnictwa Ludowego, która została niefortunnie za konczała.

Na uroczystość przybyli do Wilanowa działacze ludowi, m. in. Witos, Bagiński, Malinowski, Kusmowska i ks. Panas.

Po nabożeństwie uczestnicy udali się na plac i pod golem niebem rozpoczęły się wiec. Pierwsze przemówienie wygłosił Malinowski. Po nim na zaimprovizowaną trybunę wszedł ks. Panas i rozpoczął mowę.

W tej chwili z bocznej ulicy wypadła grupa osobników, ubranych w dragi, rewolwery, bomby lawendowe i rzuciła się na wiecowników.

Ks. Panas został uderzony w trybunę i dość ciężko pobity. Ktoś zbił głowę ciosy dostały się do Witosowi. Pod wpływem napaszczenia zakotlował się w tłumie.

Przybyła policja i przywróciła porządek. Wiec został rozwieszony.

SKRÓTY

Ulewny deszcz, połączony z przymiotem spowodował wylewy rzek w Kolumbii. Wskutek wylewu 10 osób poniosło śmierć, a 20 odnięto ranę.

Komunistyczny manifestant wobec wieczorem "urządzonych pochówków" głodowych w różnych miejscowościach Austrii. Policja i żandarmeria rozprzytulały manifestantów, aresztując 87 osób.

Wczoraj wieczorem doszło w Kolonii (Niemcy) do krwawych walk ulicznych między komunistami a narodowymi socjalistami. Policja interweniowała, używając broni palnej. Kilka osób jest rannych.

Dalsze redukcje w przemyśle metalurgicznym

Na skutek braku zamówień przeprowadzone zostały w przemyśle metalurgicznym dalsze redukcje robotników. Jeden z największych zakładów metalurgicznych „Huta Bankowa” wypowiedział z dniem 5 grudnia pracę 160 robotnikom.

Znów wybuch gazu trującego w Niemczech

KROLEWIEC (PAT) — Donoszą z Krolewca: Opinia publiczna poruszona jest wiadomością o wybuchu w Tylży cyste-

ry z gazem trującym. Wedle oficjalnego komunikatu, był to transport chloru płynnego, wysłany przez tylską fabrykę celulozy. Oliara wypadku padły 23 osoby, które zostały przewiezione do szpitala. Stan ich budzi poważne obawy. Na miejscu kata-

stroły udało się straż pożarna oraz oddział saperów. Drużyny ratunkowe wyposażone są w maski gazowe.

Wybuch gazu trującego w Tylży przypomina w dużym stopniu sprawę wybuchu fosfenu w Hamburgu.

Pałac Rady Ministrów w niebezpieczeństwie
Wskutek usuwania się ziemi zjawili się na ścianach groźne rysy

Warszawę obiega od kilku dni sensacyjna pogłoska.

Pałac Prezydium Rady Ministrów w niebezpieczeństwie.

Wiadomość ta nie jest plotką. Istotne, piękny pałac znalazła się w niebezpieczeństwie i grozi runięciem.

Szczany pałac od strony Wisły zarysował się tak bardzo, że zaniepokojony intendent gmachu, zwrócił się do Komisariatu Rządu, prosząc o przystanie komisji, która pochłonęła oględzinom zgrożony gmach.

W ub. sobotę do pałacu Państwowego przybył Pan Zająkowski z Komisariatu Rządu w towarzystwie przedstawiciela Inspekcji Budowlanej z Magistratem. Obaj inżynierowie stwierdzili, że na ścianie szczytu

jest to pierwszy wypadek.

Przed paru laty gwałtownie w prasie odbiło się niebezpieczne usuwanie się fundamentów pod gmachem P.K.O. na ulicy Brzozowej.

Przyczyną usuwania się z pod fundamentów gmachu Prezydium Rady Ministrów, należy szukać u tego samego celu — ponieważ oba budynki znalazły się na jednej linii warstwy geologicznej.

— Czy jest to groźne?

— Niestety, nie mogę na to konkretnie odpowiedzieć, gdyż nie znam wyników badań, jakie zostały przeprowadzone. W każdym bądź razie wypadek tego przeoczyć władze nie mogą, zaradzić mu jeszcze można — zakończył rozmowę geolog.

Ameryka żąda spłaty długów wojskowych

LONDYN (tel. wl.) — W krajach politycznych panuje przekonanie, że sprawa długów jest

przesadzona w sensie ujemnym. Przez Roosevelt nie chce się angażować w tej sprawie, a Kongres jest przeciw odroczeniu.

Chłopi słowaccy burzą się

BRATISLAWA (PAT) — Pojęcie aresztowania sprawców zamieszek w miejscowości Polonia na Słowacji, wynikły na tle świątynia podatków (licytacji), oddział żandarmerii został zaatakowany przez do-

chowujący do 1000 osób tłum mieszkańców, uzbrojonych w narządzoną rolniczą.

Wobec grotnej sytuacji żandarmi oddali do tłumu salwę, zabijając na miejscu dwóch napastników, a kilku rania-

Ruina dom we Włoszech

PALERMO (PAT) — Z niektórych przyczyn zawaliła się część domu mieszkalnego, zasypana pod zwalem gruzów 12 osób, z którym siedem poniosło

śmierć na miejscu, a pozostały zostali ciężko ranieni. Zawalenie się domu spowodowało przerwanie ulicznych przewodów elektrycznych, co wywołało szereg krótkich zpiec, które

Bezrobotni dla bezrobotnych!

Głodni i zziębnięci domagają się natychmiastowej pomocy w zorganizowaniu związku spółdzielczego

Inicjatywa naszych Czytelników, o której pisaliśmy w niedzielnym numerze naszego pisma, najwidoczniej znalazła grunt podatny, sadząc z echa, jakie odbudziła. W przeciągu jednego dnia napiął stos listów, pisanych „na gorąco” widocznie, zatrząsk po przeczytaniu artykułu.

Główne nuty listów, pisanych przez bezrobotnych, jest wolańie: „Nie chcemy żebrać! Chcemy jednak żyć, dać zamierającym z głodu i zimna dzieciom, żonom, matkom — trochę strawy, przydziek, ogrzać mleczko kanie!”

Jeśli więc nie widać znaków ratunku, cóż pozostało? Na ofiarność zbiedniającego społeczeństwa liczyć nie można. Ofiarność ta kurczy się też coraz bardziej. Na uruchomienie robót publicznych niema pieniędzy, a czekanie dłuższej trudno.

„Nie możemy już czekać, aż się o pracę jakieś plany — pisze p. Stefan Kski z Warszawy. — Łatwo siedzieć nad planami, kiedy ma się co jeść, i czekać aż rządy wszystkich państw w Europie coś wymyślą. W dodatku mówią, że nie ma pieniędzy. Niestety mądrzy ludzie wezmą się do tego od razu, niech zorganizują bezrobotnych, a będzie można odrązu uratować wiele rodzin, stojących przed widmem śmierci głodowej”.

Ludzie błędą jeszcze pominą, wysuwają projekty albo nie-realne, albo conajmniej trudne do wykonania, czy też wymagające dopiero gruntownego zbadania.

Takie projekty na wielką skalę wyauważają naszych Czytelników z Warszawy. W wyobraźni swojej widzi już kolejną instytucję o zasięgu na całą Polskę, posiadającą wiele składników w okręgowych centralach. Instytucja ta ma wypuszczać nawet własne banki, mające pokrycie w wyproducedowanych towarzach przez bezrobotnych.

który naturalnie przestaną być bezrobotnymi.

Słuszne zastrzeżenie wysuwa p. Juliusz Marasimowicz (Warszawa, ul. Wolność 10 m. 10).

„Myśl jest słuszna — pisze p. II. ale trzeba, by 1) ludzie, stojący na czele organizacji byli bezwzględnie uczciwi; 2) winni trzymać się zdań od spraw politycznych; 3) rekrutować się ze sfer bezrobotnych.

Nie obeszły się tu bez pomocy rzadowej, ale byłaby ona znikoma w porównaniu z obecną. Bezrobotni uznękli by tych upokorzeń, które ich spotykają”.

Pan S. P. z Warszawy proponuje na wej nazwę „Liga samopomocy bezrobotnych Samorządnin” i wysuwa 12 punktów, jako zadania Ligii, wśród których nie zapomina o nierządzie i suteinerstwie, żerującym na nędzy.

Dalsza akcja zatrudnienia bezrobotnych

Utworzone ostatnio w Ministerstwie Oświaty i Sportu biuro do spraw zatrudniania bezrobotnych rozwija coraz szerszą swoją działalność. Sumy, asymgnowane przez Ministerstwo na państwo i samorządowe roboty publiczne, przeznaczają się wyłącznie na koszty robocizny. Obecnie biuro opracowało projekty organizacji zespołów pracujących w ten sposób usprawnić możliwość akcji zatrudnienia bezrobotnych i dostarczyć pracy najbardziej potrzebującym.

Należy podkreślić, że w związku ze zmniejszeniem sumy zasiłków, wypłacanych przez Fundusz Bezrobocia, zmniejsza się również wysokość ustawowych dopłat ze skarbu państwa na rzecz F.D., co umożliwia przeznaczenie większych sum na zatrudnianie bezrobotnych. W ten sposób punkt słabości całej akcji wiąże się z skutkami bezrobocia przewidzianymi w kierunku zatrudniania bezrobotnych, zaś last minut udzielenia im różnego rodzaju zapomogi.

Eksmisja 200 rodzin robotniczych z domów „Złobyczy Robotniczej”

Na Żoliborzu wyrosło kilka do-

mów, stanowiących własność spółdzielni mieszkaniowej „Złobycz Robotnicza”, opartej w 80 proc. na udziałach w postaci pracy.

Tak szczęśliwy pomysł udostępniał wiele ludziom pracy, nie mającym dachu nad głową, zdobyście własnego mieszkania.

Dwie godziny pracy ponad normę, zaliczały się na poczet udziału. Ludzie pracowali ochoczo, bo przywiecała im myśl radosna, że mogą dołożyć własne cegiełki do budowy gmachów.

Na pracę rąk spółdzielni nie

zawiodła się, ale wstrzymanie do pływu kredytów z B. G. K. zatrzymało ją. Zacząto zabiegać o pożyczkę, składano błagalne memoriały do władz, lecz wszystko naprzóź. Niemniej nie utrzymały się.

Praca zamierała, budowa stanęła. Członkowie spółdzielni — robotnicy, zostali powoli uderzeni: stracili pracę przy wykonywaniu domów i nie mieć pieniędzy na opłacenie komornego.

W rezultacie spółdzielnia padła w likwidację sądową i ustanowiono przez sąd nadzorcę wystąpiły przeciwko 200 lokatorom o natychmiastową eksmisję i zalegle komorze, sięgającą 500 tysięcy złotych.

Wczoraj odbyła się pierwsza partia spraw, obejmująca 120 nazwisk.

Pozwani bronili się, że nikt nie ma prawa ich eksmitować, bo oni wszyscy są panami domu, a

jeśli zaprzeczą im się prawa do wspólnego posiadania, to chyba zrobią to inaczej.

Likwidatorzy bezlitośnie dowodzili, że „mieszkać za darmo nie można”.

Sąd zawiesił wydanie wyroku aż do czasu rozstrzygnięcia kwestii, kto ma sądzić — jeden sędzią, czy trzech.

Dziś rozpatrzono mają być dalsze sprawy 80 udzielów „Złobycz Robotniczej”.

Potworny ojciec

32-letni Władysław Markiewicz, robotnik zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych pod zarzutem uprawiania czynów lubieżnych z córeczką, liczącą lat 11, uczennicą szkoły powszechniej.

Sprawa odbywała się przy drzwiach zamkniętych. Sąd okregowy skazał Markiewicza na pół roku więzienia.

Trzy procesy o zniesławienie hr. Czartoryskiego, b. m. Moraczewskiego i dr. Wielńskiego

Niezwykły proces o zniesławienie hr. Witolda Czartoryskiego, b. senatora przed dr. med. Henrykiem Wilczyńskim, b. administratorem „Fundacji Narodowej” powstał zapisu zmarłego hrabiego Władysława Zamysłowskiego, który znajdował się wczoraj na wotaniedze sądowej.

Oskarżony napisał 2 broszury, w których zarzucił, że książę Wi-

łodzki, broniącą postępu Włosa, wywołała obrzydliwą sensację w świecie naukowym, bo „Fundacja Narodowa” jest potem na instytucję udzielającą stypendium.

Redaktor odpowiedzialny „Robotnika” miał proces o zniesławienie b. wiceprezydenta m. Łodzi dr. Edmundu Weisberg-Wieśnickiego, o którym napisano, że nadskakiwał Moraczewskiemu, a ten pokazał mu plecy.

Na rozwarcie przesłuchano p. Moraczewskiego, którego obrona zapytywała, czy nie pisał również artykułów przeciwko oskarżycielowi.

Na to p. Moraczewski, że miał tylko to do zarzucenia dr. Wielńskiego, że ożenił się i później żonę porzucił.

Sąd skazał redaktora „Robotnika” na 2 miesiące aresztu.

Duch na strychu nie mógł już wytrzymać

(S. F.) Dozorca 4-go piętro nowej kamienicy przy ul. Stalowej został w nocy obudzony przez trzesiącą się ze strachu lalkę z 4-go piętra, p. Eugeniusz Łodarska.

— Panie Wojciechu, na strychu ktoś nogami tupie, aż się u mnie sufit trzesie.

W towarzystwie żony, p. Łodarskiej i jej syna, Władysława, udał się na górę. Zatrzymali się pod drzwiami, na których wisiała zamknięta, nie narożona kłódka i nadstawili uświetniki.

„Rzeczywiście po strychu biegał ktoś tam i z powrotem i kłamał głośno.

— Brr... Zimno! Cholera niech to weźmie! Dlutej tu nie wytrzymam.

— Nic innego tylko duch — szepnęła dozorcyni. — Dwa lata temu powiesiła się tu jeden facet i od tego czasu jego duch na strychu pokutuje...

— Nie gadał głosu! — odrzucił się p. Wojciech. — Złodziej się zakradł...

— Złodziej? Które? Skąd? kłódka zamknięta na drzwiach? A po drugie złodziejów dla rogrzewki nie halasował i głośno, by nie kłał.

— Zaraz zobaczymy...

Ponieważ nie można było ustalić, do kogo należy wisząca kłódka, drzwi postanowił podważyć skobel i w ten sposób otworzyć drzwi.

— Lepiej z duchem nie zaczynać — ostrzegła go p. Łodarska od osoby,

— Trzęsie w pysk i nawet mu potem oddać nie można.

Na strychu nagle ucichło. P. Wojciech otworzył drzwi i całe towarzystwo zatrzymało się w środku.

Na sznurach rozwieszona była bielizna, a na jej tle rysowała się jakas sylwetka.

— A kysz, a kysz! — szepnęła pobladła wargami p. Łodarska.

Ale p. Wojciech, który w duchu nie wierzył, rzucił się przed siebie i po chwilu obejrzał sznury opadły na ziemię. I na moment bielizna zatrzymała walkę.

— Ratunek! — wrzasnął — Czego mnie bieci? — Siwalski leżał! Lokator z drugiego piętra!

Napastnicy ochłoneli: — po-dnieli! —

— Zona bielizne nowesła — rzeką rzekomu ducha — i na noc nimie tu zamknęła na kłódce zebem pełnowal. Ale tak zimno, cholera, że wytrzymać nie mogę...

— W takim razie przeraszajmy za omówkowe mordobicie — i ruszył do wyjścia p. Wojciech.

— Ale p. Sokołowski nie wyrobił żadnego nie wystrzelony. Za-

chorzy na katar żółtak, wzęcie, kurze, ból, niestrawność, zgęza, nudności, wymioty, brak apetytu, ogólna osłabienie etc. odzyskało zdrowie uzyskując z lotu głowy na cały świat dr. D. D. Sokołowskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego. — Zadanie bezpieczeństwa powierzył p. Wojciech Adresem Laskiem.

Znana artystka F. Gorczyńska pod groźbą eksmisji

W sądzie grodzkim na ul. Wielkiej rozpatrywana była skarga właściciela domu przy ulicy Jasnej 15, p. Truskiera o eksmisję — p. Marii Gorczyńskiej, znanej artystce dramatycznej teatrow miejskich.

P. Gorczyńska zajmuje trzy pokojowe mieszkanie w oficynie nadbudówka, nie podlegającej ochronie lokatorów. Komorne za te mieszkanie wynosi 300 złotych miesięcznie.

P. Gorczyńska nie chciała jednak tej sumy, a tylko połowę, ponieważ w jednym z zajmowanych przez nią pokoi zamknięte zostało okno, przez co, zdaniem artystki — „zrobiła się z pokoju pieniędzy”.

Sąd uda się do mieszkania p. Gorczyńskiej na wizję lokalną i zbadanie warunków mieszkaniowe, artystki na miejscu, od czego zależałone jest wydanie wyroku.

Wyznaczony na wczoraj proces o zniesławienie postępu inż. Józefa Moraczewskiego, przez redakcję pewnego pisma wieczorowego, nie odbył się z powodu niezgodycia do sądu szeregu dolo-

nych postaci świata politycznego, wyzwanych w charakterze świadków.

Liga Narodów traci żady na nieskończonej sprawie japońskiej

Rozpoczynająca się sesja Ligii Narodów ma zająć się w pierwszym rzędzie sprawą Mandżurii. Sprawa, która jest nietypowo ciężką, ale i bardzo zawiązana. Ciągnie się ona na terenie Ligii Narodów już przeszło rok. Dzisiaj tej sprawy przedstawiają się nastę-

wem arcydzieła, że niemal każde państwo mało coś do powiedzenia. A najwięcej Japonia. Korzystając z naruszenia interesów swoich przez zwalczające się armie, a przedwczesnym przegięciem wyzyskać zamieszki wewnętrz kraju, Japonia sięgnęła zbrojną ręką po najlepsze terytorium chińskie, po Mandżurję. Wszystko było, jak najlepiej obmyślone. Odezwalały się protesty, których ale Japonia nie oglądała się na nie, kpiła sobie z podpisunego paktu Kelloga i obiadu Mandżurii. Podczas gdy Liga Narodów prowadziła żałobne spory, wojska japońskie organizowały nowe państwo: Mandzu-Ko. Japonia znalazła nawet kandydata na prezydenta — w osobie byłygo cesarza. Cały aparat administracyjny i wojskowy jest japoński, ale nie przekazała Japonii żadnych szczegółów, gdzie i kiedy zaczęła działać.

W pierwszej chwili zdawało się, że Ameryka i Sowiet wystrącią zbrojne przeciw Japonii, gdyż rozwijały się wpływów japońskich zagrożenia tym państwu. Sowiet zajęte piątkę zbrojną zbrojną zdążyły jednak najmłodszych żołnierzy, zaś Ameryka sama chciała żadnych wrogów kroków przeciw swojej konkurencji zacząć. Rośja kokietowała Amerykę i dawała do zrozumienia, że kosztem uznania Sowietów i otrzymania kredytów, gotowa jest zmienić swoje nastawienie wobec Japonii. Jednakże Ameryka po została nieczekana. W konsekwencji Sowiet doszły do porozumienia z Japonią, która zdawała sobie za czynieć nietypko neutralność, ale nawet życiowość Sowietów.

Podstawą obrad Ligii Narodów będzie raport opracowany przez specjalną komisję ekspertów. Komisja ta stwierdziła, że Japonia naruszyła pakt Kelloga, że Mandżuria nie jest państwem niepodległym, jedynie terenem okupowanym przez Japonię, że ludność tutejsza protestuje przeciwko temu i t. p. Słowny raport jest w swej tendencji przeciwjapońskiej. Japonia odrzuciła go i wskazuje, że nowe państwo jest gwarancją stabilizacji i że Japonia działa w konieczności.

Japonia nie pozostanie w Genuwie samotna, gdyż powinowac two metod działania innych mocarstw imperialistycznych skłoni je do wspólnego działania. I już dziś jest wiadomo, że Anglia gotowa poprzeć jest Japonię, a znajda się na pewno i inne państwa. Interes wpólny wymaga uznania faktów dokonanych. Ze autorytetem Ligii ucierniał już bardzo wiele z powodu dotychczasowego stanowiska wobec sporu japońsko-chińskiego nie trzeba chyba podnosić.

Na liście świadków figurowały takie nazwiska: premiera Prystora, pułk. Sławka, gen. Rydz-Smigłego, prot. Barla, b. premiera Władysława Grabskiego, b. m. Zdziechowskiego.

Proces jest echem sprawy b. przywódców Centrolewu, kiedy adw. Szurlej, broniący postępu Wielńskiego, wyraził z p. Moraczewskim listy o ostrej treści, podane później w gazetach z obraźliwymi tytułami.

Redaktor odpowiedzialny „Robotnika” miał proces o zniesławienie b. wiceprezydenta m. Łodzi dr. Edmundu Weisberg-Wieśnickiego, o którym napisano, że nadskakiwał Moraczewskiemu, a ten pokazał mu plecy.

Na rozwarcie przesłuchano p. Moraczewskiego, którego obrona zapytywała, czy nie pisał również artykułów przeciwko oskarżycielowi.

Na to p. Moraczewski, że miał tylko to do zarzucenia dr. Wielńskiego, że ożenił się i później żonę porzucił.

Sąd skazał redaktora „Robotnika” na 2 miesiące aresztu.

Pod sąd opinji

rodziny czytelniczej naszego pisma

Grodo staje murem w otoczeniu swego ojwata p. F. Komko, który w boju „sadowym” odniósł ciężkie rany. Już się grodzieskie prowadzi p. L. S., przemawiając w ich imieniu w sposób następujący:

„Po porozumieniu się z grupą osób, znających p. F. Komko od szeregu lat osobiście, przyszedłmy wspólnie do wnioska, że musimy nietyle narucić go bronit, bo sam to doskonale potrafi. Ale raczej dać swą decydującą sprawę, podając pewne szczegóły z jego życia, które będą najlepszym odpactem na rzecz jego przeciwników.”

Mogli, że p. K. jest w swych poglądach nieco zbyt dybalny, ale w jego życiu i zachowania się nic zdorznego nie widzę.

Sama jestem matką i majątku azjatyckim, wiem więc jak się azjatykci wychowują, mogę też stwierdzić powiedzieć, że uopraktykowane dzieci mogą poza dorosłością tego opieki i wychowania, jasne warunki życia dla dzieci.

Owszem, przyznaję, że p. K. jest może nieco zbyt surowy i despotyczny, poza tem wąskie i głupie szacunki i towarzyskie.

Jednakże zyskując ostro rozszerzył niektóre kwestie, nie dziwimy się: życie go takim zrobili.

P. K. ponosi oświadczenie, na jaką w obecnych czasach ludzie rzadko się zdobywają, będąc delegalizowani, gdzieś na Kresy Wschodnie, przebywając czas dłuższy w gubiejskiej miejscowości.

Pociąg, wiozący batalion 1-go regimentu Legii Cudzoziemskiej z Sidi-Bel-Abbes na ulotowanie oddziału w Maroku, żegnany przez gen. Rollet, przy dźwiękach hymnu legionowego, wyjechał z Bel-Abbes o godz. 7.15. Batalion składał się z dwóch oficerów - dowódców, jednego zastępcy, trzech adiutantów, trzecia sierżantów szefów, 20 sierżantów, 40 kaprali oraz 455 żołnierzy.

W odległości kilku kilometrów od Turenne, w miejscowości Tlemen, cały pociąg runął do skalistego wawoza głębokości kilkudziesięciu metrów. Katastrofa ta wydarzyła się o godz. 14:45 min. 25. Wczesniej otrzymaliśmy list od naszego świadka, sierżanta-szefa, który dowodził akcją ratunkową. List ten zamieszczamy poniżej bez zmiany:

„Na ten człowiek wykierpił za jego swój blad i czyn szaleństwa, co ciemne zgrążał zduszewiącą rodzinę swej żony i całego jej otoczenia - to tylko jego jednemu władomo. Przez mnie wyobrażę: czwórka ze średnim wykształceniem, intelligency, muzykalny, b. oficer. Czy mógł żyć pod jednym dachem z osobą o tak niskim poziomie umysłowym? Czy była tam milion chęci kiedykolwiek? Niemal, ani na chwilę! Przełożony rządy zmysłowy i nie wiele. Metczana jest zawsze małżonka. Co wolno mężczyźnie, to mu wolno kohicie - to tradycja. Także jest na świecie, że na miliony mężczyzn przystaje się za wspólną zgodą. Przecież zdecydowanie tego czegoś - cielesnego związku był grom, ale zrozumiał hukoturze, który mógłby skierować o bezspornem결과에.”

Widzę, że dziecko znajduje się pod żartnym woliwem ciemnej i skruszonych rąk p. K. przystojnego syna.

pod swoją opiekę. Czyż ten człowiek ma już być pozbawiany prawa kochać i być kochanym? Sadze, że nie zaznał nawet jeszcze właściwie tak wzrostego uczucia, jak miłość. Czyż by to szczęście miało go ominąć już raz na zawsze? Przecież ten człowiek w sile wieku. Zew natury wymaga zapelnienia luk życiowych. Nie dziwiłbym się zupełnie, gdyby kochał i był kochany. I jestem przekonana, że gdyby tak rzeczywiście było starały się sprawę załatwić jak najprzyzwolniej.

Ale coż taki człowiek ma zrobić? Popelnili blad, szaleństwo, oznaczenie z żoną nie może być możliwe. Wiele ma sobie palnąć w lebie? Przecież chyba i on ma prawo do odrabiny szczęścia. Poza tem nieczęsto trudno żyć samożnie, już choćby przez wzgląd na gospodarstwo domowe, a gdzie reszta?

Wyczytam, że p. K. testni za ogólnikiem domowym. Szeregi osiąga go nainiszczającej jedna bił się o własne mocno druziel obiad się przypala inną.

Katastrofa w Afryce

L st naszego Czytelnika-legionisty?

Otrzymaliśmy dopiero teraz list od Polaka z Legii Cudzoziemskiej, naszego Czytelnika z opisem strasznej katastrofy, która wydarzyła się pod Tlemenem w Algierii.

Pociąg, wiozący batalion 1-go regimentu Legii Cudzoziemskiej z Sidi-Bel-Abbes na ulotowanie oddziału w Maroku, żegnany przez gen. Rollet, przy dźwiękach hymnu legionowego, wyjechał z Bel-Abbes o godz. 7.15. Batalion składał się z dwóch oficerów - dowódców, jednego zastępcy, trzech adiutantów, trzecia sierżantów szefów, 20 sierżantów, 40 kaprali oraz 455 żołnierzy.

W odległości kilku kilometrów od Turenne, w miejscowości Tlemen, cały pociąg runął do skalistego wawoza głębokości kilkudziesięciu metrów. Katastrofa ta wydarzyła się o godz. 14:45 min. 25. Wczesniej otrzymaliśmy list od naszego świadka, sierżanta-szefa, który dowodził akcją ratunkową. List ten zamieszczamy poniżej bez zmiany:

„Rano byłem na dworcu ze swoją kompanią - pisząc obok - legionista - i żegnaliśmy odjeżdżających do Maroka batalion. W pięć godzin później otrzymaliśmy alarmujące alarmy, a wiecże, że pociąg, wiozący wspólnie batalion, spadł z wysokiego nasypu. Mnie sierżant, oraz 60 ludzi naszej kompanii wysłano natychmiast czarnymi autami jako ekspedycję ratunkową.

Na miejscu katastrofy był my około godz. 5:45 pp. Oczom naszym ukazał się przerażający widok.

Niesamowity zwal z 32 wagonów wyglądał jak obrzydliwe mrowisko, ruszało się i drgało, ukazując głuszym oczom z norą zdrzuconych wagonów odłamków drzew, blachy, pręgietych sztabów żelaznych, butów i strzelów, ciał ludzkich, twarzy, wyciągające się z marmurową broszą o ratunek. Jeden sierżant donadał owoch rak nóg, lecz o żarzo, gdym robiąc za reke lub nogę, zostały mi w rękach, a nieszczerne ciecie tkwiły nadal pod eruzyni.

W niewnym momencie wyciągnięto sierżanta zbroczonego

wrzeszcze radzi p. K.: „Cyrk”, most Poniatowskiego. W styczniu moje Panie Jesteśmy kobietą, ale też trochę się na tem znam i twierdzę, że to nie mieści dla ochotników W. P. Jakim jest p. K., odznaczony Krzyżem Walecznych?

A Pan, Panie W. S., jakie widocznie nie wytrzeźwi swoje umysłu podczas trzytygodniowego urlopu, zmieszwał grot z kapustą, pozwał się z motywem na słoneczko i nas w Grodzie tylko rozmieszył. Z historią tez u Pana jakos niktego, bo wspomina Pan tylko lata 1830 i 1863 a o latach 1914 - 20 zanomiały pan? W styczniu domorosły filozofie? Bedzie Pan jeszcze starać się bardziej przed tymi komu Pan bliżej.

„Przyjacielowi” zaś, jako doświadczona matrona i matka dzieciom, radze się za głosem serca, ponieważ inną drogą względem na unik żony nie wiadomo. Na zakończenie zaś życzenia szczęśliwego nowego roku i przyszłego wydostania się z matni”.

Piano, które wydaje MYDEŁKO DO ŻĘBÓW

nadaje żebom olśniewającą bielność.

Wesoły Kącik

JAK SIĘ MAJĄ ZACHOWAĆ NARZECZENI

U pewnego antykwariusza znalazła się książka, wydana przed kilkudziesięciu laty, pod tytułem „Jak się powinno zachowywać względem siebie narzeczeńi, zbyt miłoś do ślubu nie zgasa”.

Współczesnego Czytelnika tej książki zadziwiają naïwność naszych przodków. Oto kilka wybranych ustępów:

„Jedynem miejscem, które aż do ślubu piescie można jest ręka, jest tylko narzeczeńy mocniej uscisnąć może i pocalać.

Dlatego narzeczona przedwyszykiem o ręce dbać powinna, szczególnie o prawą, myć je澎湃新闻, unikać palenia w piecu, a jak najczęściej gnieść ciasno, bo ręce od maki są białe.

Kiedy już bliżej ślubu, można ukradkiem w czoło pocalać, ale nie niżej, bo zjeżdżanie na dołek do upadku prowadzi.

Panna, żeby narzeczonego upewnić się jest akromna i niewinna, od czasu do czasu rumienić się musi.

Jeśli ze względu na swoją przeszłość rumienić się nie potrafi, natręcała nieznacznie uszczypnąć się powinna, żeby rumieniec wywołać.

Albowiem narzeczony zawsze pewności mieć musi, co do cnoty swej przyszłej małżonki.

Wyznanie miłości wyszczentane być musi drążeniami ustami. A gdy by usta drążec nie chciały, to kałankę lodu wpuścić sobie za kolnierz należy. Wtedy nietylko ustę, ale całe ciało dręce będzie, co tem lepsze przy wyznaniu miłości robi wrażenie.

Narzeczeni swojej siostrze grzeczną być powinni. Jeśli pannie coś unadnie, to godalett. Ale nie zawsze.

Narzeczeni, gdy przygotowano warówkę z głową siedniadzieścioletnią, albo szlucze zebry z ust wylecać, odnosić się nie należy, lecz odwrócić się i udawać, że się coś na suffie ujrzało.

Tak samo jeśli narzeczonemu nikt się nocą, panna krywyć się nie powinna, ani okna otwierać,

Z otchłani nedzy i bezrobocia

REPARACJE, CEROWANIE

Wdowa, zmuszona utrzymać chorego syna, biega o zarobek. Przyjmie naprawę ubrań, bielezny, cerowanie pościel i skarpetek. Powierzone prace wykonuje bardzo starannie. Miejsca przy ul. Bednarskiej 21 m. 81.

WYCHOWAWCZYNI

Młoda panienka prosi o zajęcie wychowawczej dzieci. Zna język niemiecki. Maria W. 732.

MATKA I JEJ MAŁENSTWA WOBEC WIDMA GŁODU

Ojciec dwutygodniowego maleństwa biega o pracę. Zona i dziecko głodują - nieszczęśliwym grozi strata dachu nad głową. Jest z zawodu gondolier - rowerzystą i posiada chłubne świadectwa kilkuletniej pracy, która utraciła na skutek likwidacji przedsiębiorstwa. Zbliża się nad matką, położnicą i nowonarodzonem dzieciem. Władysław C. 753.

PROSI O PRACĘ

Młody, zredukowany handlowiec, posiadający świadectwa siedmiolatowej pracy, mający matkę na utrzymaniu, gorszo co prosi o pracę. Henryk R. 754.

ZREDUKOWANY ROBOTNIK FABRYCZNY

Zredukowany robotnik fabryczny, biegle w branży żelaznej, posiadający świadectwa siedmiolatowej pracy. Roman W. 7750.

KIEROWCA SAMOCHODOWY

25-letni kierowca samochodowy, posiadający chłubne świadectwa pracy, biega o zajęcie. Józef W. 7749.

WDOWA EKSMITOWANA Z DZIEĆMI BIEGA O RATUNEK

O pomoc biega Czytelników wdowa eksmitowana, gnieżdżąca się wraz z dziećmi w budzie podwórkowej. Jedna z córeczek nasłuchała zimnego zapadła na złożliwe przebleśnie. Łaskawe ofiary dla Marii K. 746.

RADJO ROZGŁOSNIA WARSZAWSKA

12.10. Płyty gramofonowe. 15.35 Komunikat Państw. Urz. Wych. Rz. I Państw. Zw. Sport. 16.00 „Wśród księgi”. 16.15 Odczyt dla nauczycieli. 16.30 Płyty. 16.40 „Akcia bojowa pod Bezdanami”. 17.00 Koncert symfoniczny. 18.00 Muzyka lekka. 19.20 „Wiadomości bieżące rolnicze”. 19.30 Transmisja ze Lwowa. 20.00 Koncert popularny. 21.35 Recital śpiewacki. 22.00 Felieton literacki. 22.15 Muzyka taneczna.”

Kupon

Bezpłatna pomoc prawna

lecz na wyżej powiedziet, żeby złych perfum nie używał.

Zbytnia bowiem spostrzegawczość psuje miłość i przysiężęszczęście rodzinne.

W komplementach też bardzo trzeba być ostrożnym.

Lysemu narzeczonemu nie można mówić: „Kocham twoje włosy”, a drobnej pannie: „Masz czerwone jak aksamit”. Przesadne bezpieczeństwo komplementy nieznak tyle co wywołują”.

Napoleon Sadek,

DZIECKO GRZECHU

Tragiczne przeżycia Kobiety, Która zgrzeszyła

Gdy wreszcie Marysia wkraczała, wahając się, do pokoju, Helena zapytała ją nerwowo:

— Dlaczego tak późno?

— To nie moja wina, panienko, zdążyłam zaledwie na ostatni pociąg i to z trudem. O mało, a musiałabym nocować w mieście.

— Dlaczego tak dugo trwało?

— Nic dziwnego, cały proces, potem narada sądów przed wydaniem wyroku...

— Jak to? Więc już po wszystkiem?

— Już...

— I co? I co? Rolicz... chyba... uniewinniony?

— Tak... — odparła ale dopiero po dłuższem wahaniu, jakby napawając się śmiertelnej trwoga Heleny. Potem dopiero mówiąc dalej:

— Uniewinniony, ale... ludzie mówili w sądzie... że już i tak jest stracony na wieki...

— Dlaczego? Nic nie rozumiem... — pytała znów z przerażeniem Helena.

— ...bo uniewinnili go tylko z braku dostatecznych dowodów i wszyscy ludzie mówią teraz, że to z pewnością jednak on zamordował naszego pana, tylko, że tak sprytnie wszystko ukrył, aby go nie można było skarzać. Takie uniewinnienie to niewiele lepsze, niż skazanie... Sam Rolicz to musiał rozumieć, bo gdy wyrok zapadł, rozplakał się strasznie, spazmował, cały się trząsł... A przecież przedtem przez cały czas był taki gromkowy i obojętny... I niekroć go o co pytano, odpowiadał to samo, co podobno wciąż powtarzał sędziemu Kleczkowi...

— A co takiego?

— ...że w ostatniej chwili przypiął kogoś, co go ocali... udowadniając, jak dwa razy dwa cztery, że jest niewinny.

— I... nikt... jednak... nie przyszedł?

— A bo to panienka wierzyła choć przez chwilę w taki wykręt? Chodziło przecież tylko o zamaskowanie oczu sądu...

— I co często tak... mówił... o tym osobniku, który miał jakoby się zjawić?

— Przedwczorajem m. podobno nie żaden osobnik tylko miała być jakąś kobietą. Owszem, powiedział, że dwa - trzy razy i inż... Pewno nie miał odwagi więcej, widząc, że mu nikt nie wierzy. Bał się może dłużej tak kpić z sądu w swoje oczy... A swoją drogą jedna rzecz mnie w nim uderzyła...

— Co? Co takiego cię uderzyło? — przerwała jej pośpiesznie Helena.

— ...że ten morderca...

Helena drgnęła i odruchowo tak odzegnała się ręką od tej nazwy, że aż stropiła tem Marysię, która zaraź się poprawiła:

— Przepraszam panienkę, że tak wyraźnie mówi, ale mnie się zdaje, że to jednak on, nikt inny, zabił nieboszczyka pana dziedzicza. Bo kimże, jak nie on? Ale jeżeli to panience niemile...

— A dlaczego miałoby mi być niemile? Znalazłem pana Rolicza tak krótko... Oddawna już się nie widywaliśmy. Zupełnie się nim nie interesuję, jest mi całkowicie obojętny — mówiła nerwowo.

Marysia uśmiechnęła się leciutko. Widać było, że

nie wierzyła ani słowa. Ale opowiadała dalej:

— Nie spuszczałam z niego oka cały czas. Widziałam więc, że wciąż wpija wzrok w drzwi sali sądowej. Jakby doprawdy spodziewał się, że wnet zjawi się ktoś oczekiwany. Może aż tak dobrze grał komedię? Można by pomyśleć, że rzeczywiście na kogoś czekał. A trzeba było widzieć i słyszeć, jak głęboko wdychał, ilekroć drzwi się otwierały i ukazywał się w nich ten lub ów, ale nie ów oczekiwany. Były chwile, że sama górowała uwierzyć w tę bajeczkę, iż naprawdu istnieje jakas kobieta, która jednym słowem mogłaby go ocalić, ale bol się... Najbardziej zaś wstrząsająca była chwila, kiedy po odczytaniu wyroku zawołała: „Takie uniewinnienie to dla mnie hańba, gorsza, niż...” ...i już nie dopowiedziała, tylko wybuchnął straszliwy płaczem...

— A czego mu jeszcze było trzeba? — zapytywała Helena jakby sama siebie.

Marysia nic nie odpowiadała. Była jakby zdumiona okrucieństwem w tonie Heleny. Niby sama do siebie, ale na głos, rzekła:

— Panienka tak mówi, jakby go bardzo nienawidziła... — i chciała odejść.

Helena zatrzymała ją gwałtownie. Zawołała:

— Zostań! Powiedz, co dalej było!

— Czy mam powiedzieć ze wszyscy szczerogłówami? Zdawało mi się, że panienkę to tak nie interesuje?

— Jakto ma mnie nie interesować? Czyż tu nie chodzi o mojego ojca? Czyż jego zabójca ma ujście bezkarne?

Marysia odparła niefrasobliwie:

— Ukranie zabójcy nie przywróciły życia nieboszczykowi dziedzicowi. Ale panienka, zanewne, ciekawi, jak to nasz pan mecenas bronil pana Rolicza?

— O, właśnie...

Bardzo pięknie przemawiał. Wszyscy byli w niego wsluchani, jak w księdza, co przemawia z ambony. To doprawdy złotousty człowiek. Ludzie mówili, że mogliby go tak słuchać godzinami... Ja z dumą wszyskim mówiłam, że to właśnie narzeczony panienki... Zresztą, sam napomknal nawet o tem w swej mowie...

— Co? Co ty niesiesz? — zawołała Helena, tracąc panowanie nad sobą.

Chwyciła Marysię za ramię, potrząsając niem gwałtownie. Marysia, przerażona, umilkła. Ale Helena nalegała natarczyswie:

— Mów... Mów przed... na Bogat...

— Bardzo przepraszam panienkę... nie wiedziałam, że to ma być tajemnica... i że panienka tak się tem przejmuję — wybelkotała wreszcie Marysia.

Teraz dopiero Helena zrozumiała, że o mało nie zdradziła się sama.

Serce jej walilo, jak młotem. Dusiła się. Coś jej dławilo gardło żelaznym uściskiem. A ta podla dziewczyna swem milczeniem i wahaniem zadawała jej piekielne katusze...

Helena zapatrywała się sama siebie, dlaczego Turkowski wspomniał o tem małżeństwie, skoro najwyraźniej przyczekał jej, że o tem nie nikt ani słowa. I jakie to musiało wywarzyć wrażenia na Roliczu?

Zdążała wreszcie nieco się opanować i już spojrzeć z zadowoleniem:

— Opowiedz mi to raz jeszcze dokładniej.

— Gdzież ja potrafić? Pan mecenas mówił ze dwie godziny i tak pięknie, że tego nikt nie opowie. Zapamiętałam tylko dwie rzeczy, które na wszystkich wywarły wrażenie...

— Co takiego? Mówię przedże na ilość Boską...

— Bardzo panienkę przepraszam, ale jestem taka zmordowaną..., oczy mi się kleją. Może panienka powróci... że jutro dokonczę...

— Nie, Nie. Muszę wiedzieć wszystko jeszcze dziś. Mów zaraz.

Tłumaczył to oczekiwanie pana Rolicza na occasjone w ostatniej chwili w ten sposób, że Rolicz nie może nic mówić, aby nie skarbić pewnej kobiety. Był z nią na schadzce miłosnej w chwili, gdy dokonano zabójstwa naszego pana dziedzicza. Pan Rolicz liczył na to, że jego kochanka w ostatniej chwili jednak jeszcze się stawi, a wtedy jego niewinność wyjdzie naiwan w całe pełni. A ponieważ się nie zgłosiła, musi to więc być podła, nikczemna kobieta, rzekli mecenasy, i wogóle taką oporządzić, że aż miło. Najgorzej wyrazy mówił o niej. Wprost nawet powtórzył przykro. Musiało jej wtedy, tej lajdażce, dzwonić w uchu, że aż jej chyba bębenki pękały...

— I co jeszcze mówił?

— O tej lajdażce?

— Nie — wzdrygnęła się Helena, — wogóle...

— Ale kiedy przeważnie jeszcze mówił o tej nikczemnicy. Mówił, że wyobraża sobie, jak ta podla lajdażnica teraz siedzi na pewno u siebie w domu w ukryciu, nie mając nawet odwagi nosa wychylić, bojąc się ludziom pokazać na oczy. Dowodził, że ta kobieta z pewnością nigdy pana Rolicza nie kochała, była zwykłą dziewczą, wobec czego nawet pan Rolicz niepotrzebnie osłania jej czesc, bo ona wcale nie zasługuje na takie poświęcenie...

Helena omal nie zemdlała...

Marysia widziała to doskonale, ale naprawiąc się tem wszyscy, mówiła najspokojniej dalej:

— To jej dopiero dobrze powiedział, co? Jeżeli ta historia z tajemniczą kochanką Rolicza jest prawdziwa, to ta baba będzie się miała zepszna, gdy jutro wszyskie gazety będą o niej pisaly takie rzeczy. I ja tak sobie też myślę, jeżeli po tem wszyscy nie zapłacze krwawemi łzami, nie pobiegnie do sądu i nie powie całej prawdy, to pan mecenasy jeszcze za mało na nie wydiwią. Nie daj Boże człowiekowi, co będzie miał w życiu jeszcze kiedykolwiek do czynienia z taką...

Helena omal nie zemdlała...

Marysia widziała to doskonale, ale naprawiąc się tem wszyscy, mówiła najspokojniej dalej:

— To jej dopiero dobrze powiedział, co? Jeżeli ta historia z tajemniczą kochanką Rolicza jest prawdziwa, to ta baba będzie się miała zepszna, gdy jutro wszyskie gazety będą o niej pisaly takie rzeczy. I ja tak sobie też myślę, jeżeli po tem wszyscy nie zapłacze krwawemi łzami, nie pobiegnie do sądu i nie powie całej prawdy, to pan mecenasy jeszcze za mało na nie wydiwią. Nie daj Boże człowiekowi, co będzie miał w życiu jeszcze kiedykolwiek do czynienia z taką...

Helena była u kresu cierpliwości. W oczach jej malował się okropny lęk; były podkrążone czarne pierścienie obwódek, świadczące o straszliwem wyczerpaniu nerwowem. Była wprost nie do poznania.

Zdobyła się wszakże jeszcze na wysiłek zapytania:

— Czy pan Rolicz coś na to odpowiedział?

— Owszem. Prezes sądu zapytał go, czy rzeczywiście istnieje jakas taka kobieta...

— I co? I co odpowiedział? — nalegała Helena, drżąc na całym ciele.

Dalszy ciąg nastąpił.

W siedłach przestępów

Miłość i szantaż

— Milczeć bukwał Kedzierski, zrywając się z krzesła.

— Pan sędzia wybacz! — belkotał Grzaska. — Ja nie wiem, co mówić, ale pan mnie wysłucha. To, to bardzo ważne dla pana, to jest dla paniego przyszłego teścia... Błagam pana...

— Co takiego jeszcze? Znów chcecie szantażować?

— Nie, panie sędzio, nie, ale pan sam wejrzy w moje położenie... ja muszę się bronić, ja chce żyć, ja chce umirnąć na wolności, mnie wiecznie zabije, ja mam suchoty...

— Więc gadajcie, tylko przedże!

Żot kilka razy głęboko zaczerpnął powietrza. Do oczu wróciła mu zwykła bezczelność.

— Panie sędzio, zdrobny han del. Ja widzę, że pan wie, o co mówię. O ile będę skazany, pan

Mieczysławski zostanie skom promityowany i chyba tego nie przesyje. Nie zdziwiłoby mnie, gdyby sobie po tem w leb strzelił...

— Nie zapominacie się! — głos sędziego zawierał groźbę. Grzaska znów się skurczył.

— Ja nikogo nie chciałam urazić. Ale poco pan mnie ma gdzie i razem ze mną pana Mieczysławskiego? Ja wiem, że gdyby mi pan teraz chciał no mię, toby pańu było bardzo łatwo i przyszyliłyby się pan pańu mecenasy.

Kedzierski słała wóll oranowa! frwozne zaciętawienie. Nie dał jednak nic poznac po sobie i odepchnął się sucho:

— Słuchajcie, może dla was coś zrobić, ale wzajem żadam papierów, którymi szantażujecie pana mecenasa. Przytem, o ile z wolnością sprobujecie mi się przypomnieć, zapewiam

was, że pożałujecie tego! gdzie, schowany za szafą, cze-

kal na niego Grzaska.

— Chodźcie.

Grzaska posłusznie wylazi z

kryjówki.

Sędzia drugiem wyjściem wy-

prowadził go do swego auta.

Wsiadli razem, Kedzierski pu-

ścił motor w ruch. Przez pewien

czas jechali w milczeniu. Wre-

szcze sędzia się odepchnął:

— Papiry.

Schowane w mojem mies-

kaniu.

— A rewizja?

— Jestem spokojny. Na new-

no nie nie znalezili, bo już ja

wybierałem dobry schowek.

Po kwadransie byli już na

miejscu. Kedzierski wszedł ra-

zem z Grzaską. Ten nie otwie-

rał nawet drzwi od mieszkania.

Odsunął słońciankę i podważyl

kamienne ptyle przed progiem.

W zagłębiu leżało nuda

Kedzierski podniósł je sam i

przekradał się przez niemiecka

granice, dostrzegli go strażni

cy i ponieważ nie zatrzymali

się na wezwanie, lecz zerknął

do biegu, padła salwa.

O świcie znaleziono jego tru-

pa przebitego kulami.

sędzia, — te papiry teraz póżna do ognia, a wy macie dobrze trzymać język. Ale wracajmy do auta. Tu może nas ktoś za-

uważyć.

Gdy znaleźli się z powrotem</p

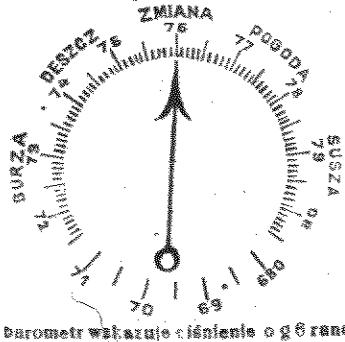
LISTOPAD

22

Wtorek

Dziś: Cecylii
Jutro: Klemensa
Wsch. sl. g. 7 m. 8
Zach. sl. g. 15 m. 35

Jaka będzie dziś pogoda?

Barometr wskazuje zmianę o godzinie 6 rano

Nocny dyżur apteki:

Dziś: Apteka Farna, Plac Batorego Tel. 297.

Odznačenie

Dyrektorka Państwowego Gimnazjum Żeńskiego w Grodnie p. Janina Niedźwiecka została odznaczona złotym krzyżem za slugi za prace polozone na polu pedagogicznem i zaslugu dla szkolnictwa.

Koncert orkiestr wojskowych

Staraniem wojska odbydzie się w teatrze miejskim w czwartek 24-XI br. o godz. 16-tej dla młodzieży szkolnej i o godz. 20-tej dla szerszej publiczności koncert orkiestr wojskowych połączony z chórem SUP., dochód z którego przeznaczony na rzecz Komitetu Dni Chopinowskich.

Bilety w cenie od 20 gr. do 2 zł. do nabycia wcześniej w Komendzie Miasta Grodno.

Szlachecka inicjatywa

Rikeja sadzenia drzewek w powiecie sokólskim, zainicjowana przez Zw. Strzeleckiego została ukończona. Przy drogach powiatu zasadzono przeszło 1500 drzewek.

Dźwiękowiec Pocztowa 4 **Polonia**

Genialne arcydzieło króla reżyserów Turzańskiego. Przesłyczny, kipiący życiem film z życia studentów pt. „**HOTEL STUDENTÓW**”

w rol. gl. stylowa L. LARVIN, Ch. Casadesus i R. Galle. Akcja toczy się w Paryżu. Wstęp od 80 gr.

Dźwiękowiec Apollo
Dominikańska 26

Wielki film dźwiękowy, dram. z przejęcia „Miss Europe” pt.

Nie grzesz KOBIECO

w rol. gl. Louise BROOKS i JEAN BRADIN.

Imponująca wystawa. Melod. piosenki. Wzruszająca treść. Wstęp od 49 groszy

Kino PALACE
Orzeszkowa 13

Demoniczna, niezrównana Brygida Helm w potężnym dram. na luksusowym jachcie

JOSZIWARA jacht rozkoszy

Namiętność milosna tancerki. Wstęp 49 gr.

Seen. o d. 6, 8, 10

Redakcja i Administracja ul. Rydz-Smigły Nr. 6

CENA PRENUMERATY: miesięczna z odniesieniem do domu i zamiejscowa zł. 3,-

CENY OGŁOSZEŃ: za wiersz milimetrowy w tekście (układ 5-cio spaltowy) 40 gr.

za tekstem (układ 10-cio spaltowy) 20 gr.

za poszukiwanych pracy ogłoszenie z 20 słów i liter. Za trzecią ogłoszeń i termin druku redakcja nie odpowiada.

Redaktor Wydawca: Piotr Redakcja

CZYŻBY ZNÓW „CHRONICZNE” POMYŁKI?

Rozmaito, w tem rzec pretensje roszczą sobie ludzie do Kas Chorych.

Naturalnie istnieją pretensje słuszne, temu najczęściej jest wymiar składek.

Jeżeli spojrzeć na tabelę opłat, można się łatwo zorientować, że do najmierzniejszej kategorii ubezpieczonych należą dozorców domowych t. zw. podmiatace (przychodzacy).

Jakaś tam minimalna składka złoty z ułamkiem. Okazuje się jednak, że za takiego podmiatace opłacać musi każdy gospodarz, który z tych doryczych usług chce skorzystać. W praktyce może to wyglądać tak, że jeżeli dochodzący stróż — podmiatac obsługuje kilka kamienic, składka od wszystkich gospodarzy razem dojść może do sumy jakiej nie płaci urzędnik najwyższej kategorii ubezpieczeniowej.

Logicznie biorąc wypadaloby sądzić, że w razie pomocy Kas Chorych taki ubezpieczony powinien korzystać z świadczeń równomiernych z wpłaca-

nemi składek.

Powiadaże, że tak byłoby dobrze.

Na tle ubezpieczenia przychodzących dozorców powstaje najwięcej sporów pomiędzy gospodarzami a dozorcami, które najczęściej kończą się „rozwiązaniami stosunku służbowego”. No skoro takie być może są przepisy, trudno tu przypisać winę Kas Chorych.

Jest jeszcze inny rodzaj kłopotliwych członków Kas, mającnicie to służba domowa w pełnym tego słowa znaczeniu.

Za taką ubezpieczoną Kasie czy Marysie należało płacić 4 zł. 40 gr. miesięcznie.

Od pewnego czasu nie wiadomo z jakiej przyczyny groduńska Kasa Chorych wymierza składki za służbę po 5 zł. 38 gr.

Czyżby dodatek kryzysowy? Coprawda wydatki Kas Chorych są dość znaczne ale możliwe je zmniejszyć innym sposobem, tam wewnętrz...

W tem miejscu zasługuje na podkreślenie inny jeszcze szczegół. Wbrew przyjętym formom

we wszystkich instytucjach Kas Ch. na tyle jest widocznie zasobów gotówkę, że nie przyjmuje mniejszej niż całaprawem kalka wymierzone składek.

Rzec jasna że i na to jest sposób. Chlebodawcy ubezpieczonych posyłają pocztą składki w dawnej wysokości.

Był wypadek, że pewnemu pracodawcy w ciągu kilku lat obliczono składki według własnych niczym nieuzasadnionych danych.

W końcu okazało się, że to była tylko „pomyłka” nieco chroniczna, ale w K. Ch. to się zdarza.

Jeżeli i w tych wypadkach okaze się to „pomyłka” straci na tem tylko K. Ch.

Czy nie lepiej zawsze sprawdzić i sprostać.

Nagły zgon emeryta kolejowego

Podczas podróży pociągiem pociągiem pociągiem z Warszawy, między Sokółką a Grodkiem zmarł w wagonie na udar serca emeryt kolejowy Słoniński Walenty.

Polskie gąski na niemieckim stole

Dotychczas z jednego tylko powiatu augustowskiego wyszły do Niemiec przez punkt przejściowy Lipówka 30.500 sztuk gęsi polskich.

Widocznie polskie gąski specjalnie Niemcom smakują.

Niefortunna kradzież futra

P. Lipszczyzna Mira 3 Maja 16, zameldowała o kradzieży jej futra wartości 200 zł.

Smutek po stracie tego cennego przedmiotu niedługo miał bo w tym samym dniu na dworcu kolejowym zatrzymano 2 osobników, którzy właśnie usiłowali wywieść futro z Grodna.

Nie próbowali nawet wykroczyć się. Obaj przekazani zostali do dyspozycji Sądu Grodzkiego, a futro wróciło do p. Lipszczyznej.

Chcieli ładnie wyglądać

Jeżeli sklep cieszy się frekwencją klientów, właściciel powinien zwracać bacznąszą uwagę bo trafiają się różni klienci.

Jedni chcą istotnie kupić towar, inni by wykorzystać nieuwage właściciela i ukraść coś się da.

Takie właśnie zdarzenie miało miejsce w sklepie Rywkind Rózy pl. Batorego 13.

Wacław Siewko ze wsi Matyścienna, poty oglądał czapki poki jednej nie skradł.

Tak się to brydzo skończyło, że lepiej poszedł bez czapki do domu.

Bo to właściwie korzyść niewielka, wszystkiego 2 zł., a ile wstydu, jeszcze trzeba będzie odśiedzieć.

Rzadka okazja!

Przyjechał na kilka dni słynny ze swych przepowiedni ASTROLOG Antoni Wasilewski

który z dloni i twarzy oraz z planet dokładnie odczytuje przeszłość i przyszłość każdego, a za przepowiednie gwarantuje, udziela porady w różnych sprawach życiowych. Ceny od 1 złotego.

Adres: Grodno, Hotel Europejski Dominikańska 24 przyjęcia od g. 10 r. do 8 w.

Mściwa baba usiłowała spalić gospodarkę

We wsi Mesztalerz gm. Żydówka, powstał pożar w zagródzie Pawła Sytego.

Na szczebie spalonego tylko szopa wartości 10 zł.

Poszkodowany rzucił podejrzenie na Annę Sytę, jako sprawczynię pożaru. Według doniesienia poszkodowanego usiłowała spalić z żemsty całe gospodarstwo. Mściwa niezwieźla zatrzymana.

Pożar we wsi Goroszki

We wsi Goroszki gm. Skidel powstał pożar w niezamieszkałych budynkach Tomasza Myszko. Spalone stare zabudowania. Ogień przeniósł się na zagrodę Nowickiego Mikołaja, na szkodę którego żywioł strawił sień, komorę i chlew, wartości 690 zł.

Z Teatru Miejskiego

We wtorek 22 bm. premiera znakomitego reportazu szpiegowskiego w 10-ciu obrazach pt. „P.X.33” (szpiegostwo wielkiej wojny) pod reżyserią T. Wołowskiego z p.p. Usterbowską, W. Paradowską, dyr. J. Krokowskim, dyr. K. Opalińskim, T. Wołowskim i S. Smoczyńskim w rolach głównych.

Dekoracje art. mal. St. Grabczyka.

„P.X.33” napisana przez 2-ch agentów wywiadu angielskiego i francuskiego odsłania tajniki międzynarodowego szpiegostwa wielkiej wojny.

I teraz, choć wojna dawno minęła kraj nasz osnuty jest siecią szpiegowską wrogich nam państw osiąennych, każdy więc prawy obywatel winien zobaczyć „P.X.33” aby zapoznać się z metodami walki wrogich nam wywiadów państw obcych.

„P.X.33” grała z olbrzymim powodzeniem na wszystkich scenach zarówno polskich, jak i zagranicznych winna również i w Grodnie cieszyć się dużym zainteresowaniem.

SZALE WEWNIAНЕ
sukienne ciepłe
w najlepszym gatunku
tylko po 3 zł.
Bogaty wybór na składzie

Józef Miko

2x **GRODNO,**
Dominikańska 19
Obsługa solidna i szybka

Za gotówkę 15% rabatu

SKLEP RADJOWY
Linnik

Dominikańska 1, tel. 186
na raty poleca na raty

Za 190 zł.

3-lamp. (Philips'a)
odbiornik radiowy,
z lampami, głośnikiem, akumulatorem, baterią anodową
i sprzetem antenowym

na 19 miesięcy
po 10 zł.

Za gotówkę 15% rabatu

Popierajcie L.O.P.P.

Redaktor przyjmuje od 15-18

Opinia publiczna niepokoi się

Jak się dowiadujemy, b. naczelnik Urzędu Skarbowego w Grodnie Leon Luba w tych dniach przeprowadził jedną z tych transakcji jakie się obecnie zwykło tylko czynić, gdy zagraża komornik lub sekwestrator. P. Luba mianowicie sprzedał swe meble a następnie od nabywcy wydzielił, czyli właściwie meble pozostały tam gdzie były tylko zmienił się stosunek prawnego.

Czy rzeczywiście strona prawa zmienia się? Jest to w obecnych czasach mniej pewne.

Zastrzelanie przemytników litewskich na granicy polskiej

Na rzecze Merenczance, koło Oran, o godz. 5 rano ścisnął litewski patrol straży granicznej łódź przemytniczą, w której znajdowało się dwóch osobników zamierzających przedostać się na teren Polski.

Ochrona drobnych rolników

Wojewoda białostocki wydał do ludności województwa obwieszczenie o utworzeniu we wszystkich powiatach urzędów rojemczyckich, które rozsądarka będą spory pieniężne między drobnymi rolnikami a ich wiezycielami.

Urzędy te posładać będą uprawnienia szersze niż zwykłe sądy i w szczególności będą mogły zmniejszyć wysokość od-

setek od 10 do 9 proc. rocznie, rozłożyć spłatę długów na okres 3 lat, wstrzymać wyznaczoną licytację i t. d.

Rozpatrywane będą sprawy, o ile dłużnikiem jest rolnik, którego gospodarstwo nie przewyższa 50 ha, a wiezyciel osoba prywatna lub spółdzielnia, nie należąca do Związku rewizyjnego.

Urzędy te posładać będą uprawnienia szersze niż zwykłe sądy i w szczególności będą mogły zmniejszyć wysokość od-

setek od 10 do 9 proc. rocznie, rozłożyć spłatę długów na okres 3 lat, wstrzymać wyznaczoną licytację i t. d.

Rozpatrywane będą sprawy, o ile dłużnikiem jest rolnik, którego gospodarstwo nie przewyższa 50 ha, a wiezyciel osoba prywatna lub spółdzielnia, nie należąca do Związku rewizyjnego.

Urzędy te posładać będą uprawnienia szersze niż zwykłe sądy i w szczególności będą mogły zmniejszyć wysokość od-

setek od 10 do 9 proc. rocznie, rozłożyć spłatę długów na okres 3 lat, wstrzymać wyznaczoną licytację i t. d.

Rozpatrywane będą sprawy, o ile dłużnikiem jest rolnik, którego gospodarstwo nie przewyższa 50 ha, a wiezyciel osoba prywatna lub spółdzielnia, nie należąca do Związku rewizyjnego.

Urzędy te posładać będą uprawnienia szersze niż zwykłe sądy i w szczególności będą mogły zmniejszyć wysokość od-

setek od 10 do 9 proc. rocznie, rozłożyć spłatę długów na okres 3 lat, wstrzymać wyznaczoną licytację i t